

PRAKSISOVERSIGT · ERHVERVSANKENÆVNET

Praksisoversigt over revisionspligt, regnskabskontrol og påbud om omgørelse af årsrapport

Erhvervsankenævnets prøvelse af Erhvervsstyrelsens regnskabskontrol, revisionspåbud og tilbagetrækning af groft misvisende årsrapporter

Version 2 Opdateret 8. sep. 2026 30 afgørelser · 2004-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Erhvervsstyrelsen kontrollerer indsendte årsrapporter efter årsregnskabslovens §§ 159-159 b og kan reagere med påtale, påbud om berigtigelse, pålæg om revision i indeværende og de to følgende regnskabsår samt tilbagetrækning af groft misvisende regnskaber fra offentliggørelse. Erhvervsankenævnet er klageinstans for disse afgørelser, og nævnets praksis viser et fast mønster: den regnskabsfaglige og skønsmæssige kerne prøves tilbageholdende, mens hjemmel, sagsoplysning og partshøring prøves intensivt. Denne oversigt kortlægger, hvad Erhvervsankenævnet konkret lægger vægt på – væsentlighedsvurderingen, dokumentationskravene ved indregning af aktiver, de formelle betingelser for fravalg af revision og proportionaliteten i styrelsens reaktion – og sammenholder nævnets linje med den parallelle domstolspraksis om regnskabs- og revisionsmangler.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Erhvervsankenævnet kræver, at Erhvervsstyrelsen partshører og reelt inddrager klagerens indsigelser, før styrelsen træffer den skønsmæssige afgørelse om, at en årsrapport er "groft misvisende" – sker det ikke, ophæves afgørelsen som ugyldig og hjemvises.
- 02** Erhvervsankenævnet accepterer, at flere fejl, der hver for sig er uvæsentlige, tilsammen kan gøre et årsregnskab væsentligt fejlbehæftet og dermed udløse revisionspåbud.
- 03** Erhvervsankenævnet afviser proportionalitetsindsigelser mod tre års revisionspligt, når den konstaterede fejl rammer poster, der udgør en betydelig del af balancesummen eller hele aktivmassen.
- 04** Erhvervsankenævnet kræver "overbevisende dokumentation" for indregning af udskudte skatteaktiver i virksomheder, der for nylig har været tabsgivende; etårige eller ubegrundede budgetter og løse ekspansionsplaner er ikke tilstrækkeligt.
- 05** Erhvervsankenævnet fortolker oplysningskravet ved fravalg af revision strikt efter ordlyden: mangler oplysningen i den seneste reviderede årsrapport, er fravalget ugyldigt, selv om generalforsamlingen faktisk har truffet beslutningen.

- 06 Erhvervsankenævnet prøver hjemmel, sagsoplysning og saglighed intensivt, men tilsidesætter ikke styrelsens regnskabsfaglige væsentlighedsskøn, når afgørelsen ikke lider af mangler.
- 07 Erhvervsankenævnet afviser klager over vejledende udtalelser og henstillinger, og fejlagtig klagevejledning skaber ikke kompetence for nævnet.
- 08 Erhvervsankenævnet fastholder, at virksomhedens ledelse bærer det fulde ansvar for de indberettede oplysninger og underskriftsforhold – også når en teknisk indberetningsfejl på virk.dk har genereret en revisorerklæring, revisor ikke kan vedkende sig.
- 09 Klage til Erhvervsankenævnet har ikke opsættende virkning, medmindre det er fastsat ved lov, men nævnets formand kan konkret tillægge klagen opsættende virkning.
- 10 Erhvervsankenævnet afviser klagepunkter, der ikke længere er aktuelle, fordi virksomheden selv har berigtiget forholdet eller styrelsen allerede har gennemført den påklagede handling.
- 11 Tvister, der kræver egentlig bevisbedømmelse – fx om en generalforsamling reelt er afholdt – henviser både Erhvervsstyrelsen og Erhvervsankenævnet til domstolene.
- 12 Domstolene prøver regnskabs- og revisionsmangler i erstatnings- og straffesager, og her strander kravene typisk på manglende årsagssammenhæng mellem regnskabsfejlen og tabet.

Kontrolsporet i årsregnskabsloven og Erhvervsankenævnets rolle som klageinstans

Erhvervsstyrelsens kontrol med indsendte årsrapporter hviler på [årsregnskabsloven § 159](#), hvorefter styrelsen fører kontrol med årsrapporter, undtagelseserklæringer, halvårsrapporter og delårsrapporter, og hvorefter kontrollen kan udføres som kontrol i forbindelse med indberetningen efter [§ 159 a](#) og som efterfølgende risikobaseret kontrol efter [§ 159 b](#). Kontrollen efter [§ 159 b](#), stk. 1, omfatter ikke kun årsregnskabsloven selv, men også bogføringsloven, selskabsloven, hvidvaskloven, revisorloven m.fl. – og efter [§ 159, stk. 4](#) kan kontrollen i særlige tilfælde udføres som tilfældig stikprøvevis kontrol.

Reaktionsmulighederne er samlet i [§ 161, stk. 1](#): styrelsen kan **påtale** en overtrædelse, **påbyde, at en fejl rettes**, og **påbyde, at en overtrædelse bringes til ophør**, med frist efter [§ 161, stk. 2](#). Hertil kommer to skarpere instrumenter: tilbagetrækning af groft misvisende dokumenter fra offentliggørelse efter [§ 154, stk. 1](#) og suspension af retten til at fravælge revision efter [§ 135 a, stk. 3](#) (tidligere [§ 135, stk. 7](#)). Efterkommes et påbud ikke, kan styrelsen anmode skifteretten om at opløse virksomheden, jf. [§ 162 a, stk. 1, nr. 3](#), og styrelsen kan efter [§ 160, stk. 1](#) kræve alle oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om der er sket en overtrædelse.

At reaktionsvalget skal stå i forhold til overtrædelsens karakter, har hjemmel allerede i de oprindelige forarbejder til [§ 161](#), hvor det hedder:

"Bestemmelsen giver således hjemmel til forskellige reaktioner, som kan bringes i anvendelse over for virksomhederne afhængig af den konstaterede lovovertrædelses art og grovhed. Ved bagatelagtige overtrædelser kan påtale undlades."

Og videre:

"Erhvervs- og Selskabsstyrelsens erfaringer viser, at de fleste overtrædelser af årsregnskabslovgivningen er af en sådan karakter, at det ikke vil være rimeligt at kræve omgående berigtigelse og offentliggørelse af en omgjort årsrapport."

Erhvervsankenævnet er alene klageinstans for **administrative afgørelser** i det omfang, det er fastsat i lov eller i henhold til lov. Nævnet prøver derfor ikke styrelsens generelle vejlednings- eller oplysningsvirksomhed. I [03-223.014](#) afviste nævnet en klage over et brev, der besvarede en hypotetisk henvendelse om et anonymiseret selskab, og udtalte utvetydigt:

"Det forhold, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har givet klagevejledning, medfører ikke, at ankenævnet bliver kompetent til at behandle klagen."

Samme linje er fastholdt i [24-11844](#), hvor en mail med en *henstilling* om at præcisere vedtægter ikke blev anset for en afgørelse, hvorfor klagen blev afvist uden stillingtagen til det materielle spørgsmål.

LOV

[Årsregnskabsloven § 135a, stk. 3](#)[Årsregnskabsloven § 154, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 159, stk. 1, 4](#)[Årsregnskabsloven § 159a, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 160, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 161, stk. 1-2](#)[Årsregnskabsloven § 162a, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsstyrelsens henstilling om vedtægtsændringer var ikke en afgørelse – 29.07.2025
klage afvist af Erhvervsankenævnet

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet afviser klage over vejledende udtalelse om ophævelse af frivillig likvidation – klagevejledning skaber ikke kompetence 18.08.2004

§ 2 Hvad Erhvervsankenævnet lægger vægt på ved påbud om omgørelse af årsrapporten

På tværs af nævnets kendelser tegner der sig et konsistent vurderingsmønster. Erhvervsankenævnet lægger navnlig vægt på følgende:

- **Fejlens andel af balancen.** Jo større en del af aktivmassen den fejlbehæftede post udgør, desto mere direkte fører nævnet fra fejl til væsentlighed. I [19/09056](#) udgjorde tilgodehavender hos moderselskabet og et udskudt skatteaktiv tilsammen ca. 33 % af aktiverne; i [2015-14671](#) udgjorde de omtvistede poster stort set hele aktivmassen; i [25/00183](#) vedrørte den manglende noteoplysning selskabets eneste aktiv, der udgjorde 100 % af balancesummen; og i [24-05644](#) svarede skatteaktivet til ca. 44 % af balancen og 46 % af egenkapitalen.
- **Om regnskabsbrugerens afskæres fra at danne sig et retvisende billede.** Målestokken er [§ 11, stk. 1](#). I [22/14127](#) var det afgørende, at et tinglyst virksomhedspant på 1,2 mio. kr. objektivt bestod på balancedagen – selskabets indsigelse om, at pantet var uden realitet og alene blev opretholdt som chikane, kunne ikke fravige oplysningspligten i [§ 64, stk. 2](#). At selskabet efterfølgende fik rettens ord for, at pantet skulle aflyses, ændrede ikke bedømmelsen af det påbud, der var givet forinden.

- **Objektive, konstaterbare forhold frem for partens hensigt.** Nævnet vurderer, om regnskabet *er* forkert, ikke om ledelsen har villet vildlede. I [2013-0034160](#) bestod "årsrapporten" alene af nogle nøgletal i tekstform uden ledelsespåtegning, balance, noter og egenkapitalopgørelse, og nævnet fastslog kort, at manglende påtale i tidligere år ikke kunne føre til et andet resultat.
- **Tidligere accept binder ikke.** Argumentet om, at styrelsen har godtaget samme regnskabsform i årevis, afvises konsekvent, jf. [2013-0034160](#).
- **Revisors eget forbehold som indgang til kontrollen.** Flere sager udspringer af, at revisor har taget forbehold eller afgivet afkræftende konklusion, hvorefter styrelsen udtager årsrapporten til kontrol – det gælder både [19/09056](#) og [2015-14671](#).

Omvendt sætter nævnet grænser, hvor fejlen reelt er uden betydning for regnskabsbrugeren. I [2006-0008503](#) – hvor Fondsrådet havde pålagt en børsnoteret virksomhed at offentliggøre supplerende information om fire forhold – tiltrådte et flertal i nævnet alene pålægget vedrørende indregning af udskudte skatteaktiver, mens fejlene om renteswap (USD 9.832), oplysning om afskrivningsperiode ("op til 25 år") og ledelsesberetningens valuta blev ophævet, fordi de hverken hver for sig eller samlet kunne påvirke investorernes beslutninger. Et mindretal ville have stadfæstet i sin helhed. Kendelsen er den klareste illustration af, at nævnet foretager en selvstændig væsentlighedsprøvelse – og at den kan falde ud til klagers fordel.

LOV

[Årsregnskabsloven § 11, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 64, stk. 2](#)[Årsregnskabsloven § 161, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi	10.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant	16.05.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver	04.03.2021
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver	04.07.2016
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af mangelfuld årsrapport for anpartsselskab	11.06.2013
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Selskab delvist pålagt offentliggørelse af supplerende information til årsrapport – kun udskudte skatteaktiver opretholdt	12.06.2007

Væsentlighedsvurderingen: hvornår udløser fejl pålæg om revision efter § 135 a, stk. 3

§ 3

Efter [§ 135 a, stk. 3](#) kan Erhvervsstyrelsen træffe afgørelse om, at en virksomhed ikke kan anvende erklæringsstandarden for små virksomheder eller fravælge revision **for det indeværende og de 2 følgende regnskabsår**, hvis styrelsen ved kontrol efter [§ 159 b, stk. 1](#) – eller ved kontrol efter [bøgføringsloven § 23](#) – har konstateret væsentlige fejl eller mangler. Bestemmelsen svarer til den tidligere § 135, stk. 7, som mange af nævnets ældre kendelser henviser til.

Forarbejderne til den opstramning, der i 2010 udvidede perioden, sætter rammen for væsentlighedsvurderingen:

"Fastlæggelsen af fejlen eller manglens omfang vil tage udgangspunkt i virksomhedens forhold, herunder regnskabsbrugernes interesse i at få den pågældende oplysning, og der skal som udgangspunkt være tale om fejl, der bevirker, at der ikke gives et retvisende billede af virksomheden."

Og negativt afgrænset:

"Hvis der omvendt er tale om ubetydelige fejl og mangler i forhold til regnskabs- eller selskabslovgivningen, og fejlene og manglerne samlet set er uvæsentlige i forhold til det samlede økonomiske billede af virksomheden, berettiger dette ikke til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen træffer afgørelse i medfør af bestemmelsen. Der kan f.eks. være tale om, at virksomheden har glemt at give en formel noteoplysning."

Forarbejderne opstiller endda en tommelfingerregel om, at ubetydelige ændringer i samlede aktiver eller egenkapital som udgangspunkt ikke berettiger til bortfald af fravalsretten, og de fremhæver som "særligt grove tilfælde" forsætligt overtrædelser med henblik på egen vinding.

Erhvervsankenævnet har præciseret, at uvæsentlige fejl kan **kumulere**. I [22/14128](#), hvor styrelsen havde konstateret seks overtrædelser vedrørende et ejendomsselskabs investeringsejendom (99 % af balancesummen), udtalte nævnet:

"Erhvervsankenævnet bemærker, at hvis et årsregnskab lider af flere fejl eller mangler, som hver for sig må anses for at være uvæsentlige, kan antallet og karakteren af disse fejl eller mangler føre til, at årsregnskabet samlet set må anses for at være væsentligt fejlbehæftet eller mangelfuldt."

Typeeksempler på fejl, der har udløst revisionspåbud:

Sag	Fejltype	Andel/omfang	Udfald
2015-14671	Udokumenterede tilgodehavender + udskudt skatteaktiv	Reelt hele aktivmassen	Stadfæstet
19/09056	Tilgodehavende hos moderselskab + skatteaktiv	Ca. 33 % af aktiverne	Stadfæstet
22/14128	Seks fejl om klassifikation, måling og noter	Ejendom = 99 % af balancen	Stadfæstet
22/14115	Ulovlig kapitalerlån	2,5 mio. kr.	Stadfæstet
25/00183	Uretmæssig brug af mikroregler + manglende dagsværdiforudsætninger	Eneste aktiv, 100 % af balancen	Stadfæstet
24-05644	Udokumenteret udskudt skatteaktiv	44 % af balancen	Stadfæstet

Proportionalitetsindsigelsen – at tre års revision koster over 100.000 kr. for et lille selskab – er gennemgående fremført og gennemgående afvist, når fejlen er væsentlig. I [22/14128](#) fandt nævnet, at en fejl i opskrivningsreserven på ca. 250.000 kr. i en balance på 16 mio. kr. ikke isoleret var afgørende, men at kombinationen af fejl var det. I [22/14115](#) afviste nævnet klagerens anbringende om "skøn under regel" og tiltrådte, at lån på over 2,5 mio. kr. er af "ikke ubetydelig størrelse", med henvisning til, at der efter forarbejderne som udgangspunkt altid skal pålægges revision, når forholdene omkring et ulovligt lån fører til politianmeldelse.

At lånet var tilbagebetalt med renter, og at revisionsfirmaet havde påtaget sig ansvaret, ændrede intet – ligesom i [2016-12348](#), hvor tilbagebetaling under ankesagens forløb ikke fjernede grundlaget for revisionspåbuddet.

LOV	Bogføringsloven § 23	Årsregnskabsloven § 135a, stk. 3	Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr. Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver		
			05.12.2025
			10.07.2025
			28.02.2023
			17.02.2023
			04.03.2021
			10.05.2017
			04.07.2016

§ 4 Dokumentations- og beviskrav ved indregning af aktiver – skatteaktiver og tilgodehavender

Den største gruppe af berigtigelsespåbud i nævnets praksis angår indregning og måling af aktiver. Retsgrundlaget er [§ 33, stk. 1](#), hvorefter et aktiv kun kan indregnes, "når det er sandsynligt, at fremtidige økonomiske fordele vil tilflyde virksomheden og aktivets værdi kan måles pålideligt", sammenholdt med [§ 46, stk. 1](#) om nedskrivning af omsætningsaktiver til lavere nettorealisationsværdi og [§ 47](#) om udskudt skat.

Bevisbyrden ligger hos virksomheden. Nævnet kræver ikke, at styrelsen beviser, at aktivet er værdiløst – det er virksomheden, der skal sandsynliggøre værdien. Mønstrer er markant:

- I [2015-14671](#) havde tilgodehavender hos udenlandske debitorer stået uændret i balancen i fem år uden afdrag eller renter. Nævnet fandt, at selskabet ikke havde sandsynliggjort, at debitorerne kunne og ville betale, og at posten derfor skulle nedskrives til 0 kr.
- I [19/09056](#) blev argumentet om, at debitor (moderselskabet) ejede kreditor, afvist: det afgørende er debitors faktiske betalingsevne på balancedagen – ikke koncernstrukturen.
- Ved **udskudte skatteaktiver** anvender nævnet konsekvent standarden om, at der kræves *overbevisende dokumentation* for fremtidig skattepligtig indkomst, når virksomheden for nylig har været tabsgivende, jf. IAS 12, afsnit 35, som fortolkningsbidrag. Et etårigt budget uden forklaring på historiske afvigelser er ikke nok ([2015-14671](#)); et enkeltstående overskudsår efter otte års underskud er ikke nok ([19/09056](#)); og et bestyrelsesgodkendt rullende budget uden budgetforudsætninger er heller ikke nok, når overskuddet hidrører fra ét tidsbegrænset kundeforhold ([24-05644](#)).

I [24-05644](#) – nævnets hidtil grundigste kendelse på området – havde Erhvervsstyrelsen ført korrespondance med selskabet i ca. 11 måneder efter [§ 160](#) og undervejs frafaldet kritikken af omsætnings- og tilgodehavendeindregningen. Kun skatteaktivet blev fastholdt. Styrelsen lagde vægt på, at kontrakten med den ene kunde alene dækkede fase 1 af 5 og udløb ved udgangen af det følgende år, at der ikke forelå dokumentation

for fase 2 på balancetidspunktet, og at en ny kunde først var kommet til i det efterfølgende regnskabsår og derfor ikke kunne understøtte indregningen pr. balancedagen. Nævnet konkluderede:

"Ankenævnet konstaterede, at Erhvervsstyrelsens afgørelse ikke led af mangler, og tiltrådte derfor, at det ikke var sandsynliggjort, at klager ville opnå positiv indtjening i de kommende år, således at det udskudte skatteaktiv kunne udnyttes."

Efterfølgende begivenheder tæller ikke. Både [24-05644](#) og [22/14127](#) viser, at vurderingen knytter sig til balancedagen og til det materiale, virksomheden fremlagde under kontrollsagen – ikke til, hvordan forholdene senere udviklede sig.

Noteoplysninger er ikke formalia. Ved måling til dagsværdi uden observationer på et aktivt marked kræver [§ 58 a, stk. 2](#) oplysning om "de centrale forudsætninger, som er anvendt ved beregningen". I [25/00183](#) havde selskabet uretmæssigt anvendt mikrereglerne – en ejendomsbesiddende virksomhed er afskåret herfra – og dermed undladt at oplyse forudsætningerne bag værdiansættelsen af sit eneste aktiv, målt til dagsværdi efter [§ 38, stk. 1](#). Nævnet fandt fejlen væsentlig og stadfæstede både berigtigelsespåbuddet og revisionspåbuddet.

LOV

[Årsregnskabsloven § 33, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 38, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 46, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 47, stk. 1](#)[Årsregnskabsloven § 58a, stk. 2](#)[Årsregnskabsloven § 160, stk. 1](#)

PRAKSIS

Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv 05.12.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi 10.07.2025

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant 16.05.2023

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver 04.03.2021

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver 04.07.2016

Fravalg af revision: nævnets strikte ordlydsfortolkning af oplysningskravet

§ 5

Udgangspunktet efter [§ 135, stk. 1](#) er revisionspligt for regnskabsklasse B, C og D. En klasse B-virksomhed kan undlade revision, hvis den i 2 på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af tre størrelsesgrænser (balancesum 4 mio. kr., nettoomsætning 8 mio. kr., 12 heltidsbeskæftigede). Hertil kommer, at [§ 10 a, stk. 1](#) kræver, at det – hvis årsregnskabet er revideret – i tilknytning til ledelsespåtegningen oplyses, hvis generalforsamlingen har besluttet, at det **kommende** regnskabsår ikke skal revideres.

Netop § 10 a er den hyppigste enkeltårsag til revisionspåbud i nævnets praksis, og nævnet håndhæver bestemmelsen efter ordlyden – også når resultatet forekommer hårdt:

- [2011-0023581](#): selskabet havde skrevet "Da ledelsen har fravalgt revision" i 2008-rapporten, men ikke oplyst, at fravalget gjaldt 2009. Nævnet stadfæstede **2 mod 1**; mindretallet fandt, at en regnskabslæser ikke kunne være i tvivl, og at selskabet ikke burde bære udgiften til en efterfølgende revision.
-

[2011-0025370](#): oplysningen skal gentages hvert år i den forudgående årsrapport, så længe beslutningen er gældende. At klageren selv var registreret revisor skærpede snarere end mildnede bedømmelsen.

- [17/00340](#): et selskab med en balancesum på over 3,5 mia. kr. og aktiver i Brasilien og Tyskland blev pålagt at indsende en revideret årsrapport inden for fire uger, fordi oplysningen manglede i det foregående års rapport. Nævnet fandt heller ikke grundlag for at tilsidesætte styrelsens afslag på at lade selskabet omgøre den tidligere årsrapport.
- [20/12544](#) og [21/12022](#) bekræfter linjen. I [21/12022](#) fremhævede nævnet, at ordlyden er utvetydig, og at hverken en lukket ejerkreds, en tidligere korrekt oplysning i en ældre årsrapport eller en faktisk generalforsamlingsbeslutning kan reparere manglen.

Fravalget kan også fejle på andre formalia. I [18/03251](#) var årsrapporten revideret af et revisionsfirma, hvis udpegning var erklæret en åbenbar nullitet, fordi revisorskiftet ikke var besluttet på en generalforsamling, jf. [selskabsloven § 144](#). Kravet i § 135, stk. 1, om revision ved en generalforsamlingsvalgt revisor var dermed ikke opfyldt, og berigtigelsespåbuddet blev stadfæstet. I samme sag gengav nævnet styrelsens fortolkning af kontrolhjemlen:

"Styrelsen fortolker i henhold til langvarig praksis anvendelsen af årsregnskabslovens §§ 159 og 160 sådan, at bestemmelserne – udover at give hjemmel til at rejse sager med åbenbare overtrædelser af bestemmelser i årsregnskabsloven, selskabsloven m.v. – læst i sammenhæng også giver mulighed for at rejse controlsager, hvor der er klare indikationer på overtrædelser af bestemmelser i den relevante lovgivning."

Endelig bemærkes, at ledelsen efter [§ 164, stk. 2](#) kan straffes med bøde, hvis årsregnskabet undlades revideret uden at betingelserne i § 135, stk. 1, 3. pkt., er opfyldt – det administrative revisionspåbud er altså ikke den eneste konsekvens af et ugyldigt fravalg.

LOV

[Selskabsloven § 144](#)
[Årsregnskabsloven § 10a, stk. 1](#)
[Årsregnskabsloven § 135, stk. 1](#)
[Årsregnskabsloven § 164, stk. 2](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Krav om revision af årsrapport på grund af manglende oplysninger om fravalg i det foregående år	19.10.2022
	Erhvervsankenævnet · Manglende oplysning om fravalg af revision i tidligere årsrapport medfører krav om revideret regnskab	19.02.2021
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om berigtigelse af årsrapport revideret af ikke-generalforsamlingsgodkendt revisor	09.07.2019
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	30.08.2017
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende oplysninger om fravalg i tidligere årsrapport	21.05.2012
	Erhvervsankenævnet · Selskab pålagt revision af årsrapport på grund af manglende oplysning om fravalg for det kommende regnskabsår	19.08.2011

Groft misvisende årsrapporter og tilbagetrækning fra offentliggørelse efter § 154

§ 6

Efter [§ 154, stk. 1](#) skal Erhvervsstyrelsen straks bekendtgøre modtagelsen af årsrapporter m.v., men bestemmelsen fortsætter:

"Konstaterer Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en kontrol efter bestemmelserne i §§ 159-159 b, at en årsrapport m.v. indeholder så alvorlige fejl eller mangler, at dokumentet er groft misvisende, kan styrelsen trække dokumentet tilbage fra offentliggørelse. En årsrapport m.v., som ikke er behørigt godkendt og revideret, kan tilsvarende trækkes tilbage fra offentliggørelse."

Tilbagetrækningen er ikke lydløs: efter [indberetningsbekendtgørelsens § 9](#) offentliggør styrelsen en notits på CVR om, at årsrapporten er trukket tilbage, med begrundelse. Reaktionen er dermed offentligt synlig og indgribende, hvilket forklarer, at nævnet stiller skærpede krav til sagsbehandlingen (se næste afsnit).

Den ledende sag er forløbet i [23/00159](#) og den efterfølgende [23/07370](#). Et selskab havde ved den digitale indberetning svaret "ja" til, at der forelå en revisorerklæring, hvorved systemet automatisk genererede overskriften "Revisors erklæring om opstilling af finansielle oplysninger" med den pågældende revisors navn og MNE-nummer. Revisoren – som faktisk havde ydet assistance til opstillingen og havde faktureret over 16.000 kr. herfor – henvendte sig til styrelsen og oplyste, at han ikke havde afgivet erklæringen. Styrelsen trak straks årsrapporten tilbage som groft misvisende og påbød revision i tre år.

Efter hjemvisningen og en fornyet, korrekt gennemført sagsbehandling stadfæstede nævnet i [23/07370](#) afgørelsen materielt:

"Ankenævnet finder, at klagers årsrapport for 2021 med den omhandlede revisorerklæring må anses for at være groft misvisende og at indeholder væsentlige fejl. Ankenævnet er enig i Erhvervsstyrelsens begrundelse herfor, herunder at årsrapporten med den urigtige erklæring er misvisende i en sådan grad, at fejlen kan påvirke en regnskabsbrugers beslutninger på grundlag af årsrapporten."

Nævnet lagde vægt på, at revisor er offentlighedens tillidsrepræsentant efter [revisorloven § 16, stk. 1](#), og at en erklæring, revisor ikke kan vedkende sig, kan få regnskabsbrugere til at tillægge rapporten større troværdighed, end den har. Afgørende var endvidere, at **ledelsen bærer det fulde ansvar for de indberettede oplysninger og underskriftsforhold**, jf. [indberetningsbekendtgørelsens § 2](#), hvorefter ledelsen er ansvarlig, "uanset om ledelsen har anmodet en rådgiver, f.eks. en revisor eller en advokat, om at forestå indberetningen", og hvorefter indberetteren indestår for underskriftsforholdene. Kravene til erklæringens angivelse af revisionsvirksomhedens CVR-nummer og revisors MNE-nummer følger af [bekendtgørelsens § 28](#).

At selskabet i mellemtiden selv havde indsendt en ny, behørig årsrapport, fjernede ikke styrelsens adgang til at træffe afgørelse om de oprindelige fejlforhold. Muligheden for selv at omgøre en offentliggjort årsrapport er i øvrigt snæver: efter [indberetningsbekendtgørelsens § 11](#) kan en offentliggjort årsrapport kun omgøres, hvis det er i regnskabsbrugernes interesse som nødvendig rettelse af væsentlige eller åbenbare fejl eller som berigtigelse af ulovlige forhold, omgørelse må ikke bruges til at indsætte nye oplysninger om fravalg af revision efter § 10 a, og en omgjort årsrapport modtaget efter udløbet af det følgende regnskabsår kan kun offentliggøres, hvis omgørelsen skyldes et krav fra styrelsen efter § 161, stk. 1, nr. 2 og 3. Netop denne begrænsning lå bag afslaget på omgørelse i [17/00340](#).

Om den regnskabstekniske virkning af et påbud om ny årsrapport eller supplerende/korrigerende information henviser Erhvervsstyrelsen til [vejledningen om virkningen af Finanstilsynets hhv. Erhvervsstyrelsens afgørelser om ændring af regnskabsinformation](#), hvorefter ændringernes indhold og beløbsmæssige indvirkning skal forklares, og hvorefter rettelse af fundamentale fejl indregnes direkte i egenkapitalen med tilpasning af sammenligningstal.

Årsregnskabsloven § 161, stk. 1

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	08.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	30.08.2017

§ 7 Partshøring, officialprincippet og forudindtagede afgørelser – nævnets skarpeste prøvelse

Hvor nævnet er tilbageholdende med det regnskabsfaglige skøn, er det til gengæld intensivt i den forvaltningsretlige prøvelse. [23/00159](#) er den centrale kendelse. Erhvervsstyrelsen havde truffet en første afgørelse uden partshøring, herefter erkendt et forkert hjemmelsgrundlag og trukket afgørelsen tilbage – men i den nye afgørelse fastholdt de samme materielle krav (revision i tre år) og varslede endda politianmeldelse, uden at inddrage eller kommentere selskabets omfattende indsigelser og 11 bilag, herunder fakturaer, der dokumenterede, at revisor faktisk havde assisteret.

Nævnet ophævede afgørelsen som ugyldig og hjemviste sagen med denne præmis:

"Erhvervsstyrelsens afgørelse af 30. november 2022, som til dels beror på skønsmæssige vurderinger, fremstår som truffet på samme grundlag som afgørelsen af 16. november 2022 og uden nogen inddragelse af eller henvisning til klagers indsigelser og bemærkninger."

De bærende elementer i nævnets ræsonnement er:

1. **Skønsmæssige afgørelser skærper partshøringspligten.** Netop fordi vurderingen af, om en årsrapport er "groft misvisende", beror på et skøn, var det en væsentlig retlig fejl ikke at inddrage partens synspunkter i beslutningsgrundlaget, jf. [forvaltningsloven § 19, stk. 1](#).
2. **Officialprincippet kræver, at begge parter dokumentation efterprøves.** Klageren gjorde med rette gældende, at styrelsen havde lagt revisorens henvendelse uprøvet til grund uden at holde den op mod selskabets dokumentation for faktisk udført arbejde.
3. **En formelt "ny" afgørelse må ikke være en genudsendelse.** Når styrelsen har oplyst, at den er ved at vurdere indsigelserne, men den nye afgørelse fremstår identisk med den første, er den forudindtaget.

Hjemvisningen er ikke ensbetydende med, at klageren vinder materielt. Efter fornyet sagsbehandling og korrekt partshøring nåede styrelsen samme resultat, og nævnet stadfæstede i [23/07370](#) – udtrykkeligt med den bemærkning, at partshøringspligten nu var overholdt. Forløbet illustrerer præcist rækkevidden af nævnets forvaltningsretlige kontrol: den sikrer processen, ikke udfaldet.

Modsat findes der ikke partshøringspligt, når de faktiske oplysninger stammer fra virksomhedens eget materiale. I [22/14115](#) afviste nævnet en partshøringsindsigelse, fordi oplysningerne om lånets størrelse fremgik af selskabets egen underskrevne årsrapport, og fandt afgørelsen tilstrækkeligt begrundet efter [forvaltningsloven § 24](#). Tilsvarende blev indsigelser om manglende aktindsigt og mundtlig forhandling afvist i [2016-12348](#), bl.a. fordi klageren ikke havde fremsat konkrete anmodninger under sagsbehandlingen.

Også indsigelser om inhabilitet og forskelsbehandling prøves, men fører sjældent til noget. I [24-05644](#) gjorde klageren gældende, at sagsbehandleren var inhabil (bl.a. som vidne i et verserende erstatningssøgsmål mod styrelsen), og at afgørelsen krænkede lighedsgrundsætningen, fordi ingen andre selskaber angiveligt var pålagt at ændre årsrapport af samme årsag. Styrelsen korrigerede efterfølgende sin egen aktindsigtsoplysning og oplyste, at der faktisk var truffet tre sammenlignelige afgørelser i perioden. Nævnet fandt, at ingen af indsigelserne kunne føre til et andet resultat.

LOV

Forvaltningsloven § 6, stk. 2

Forvaltningsloven § 19, stk. 1

Forvaltningsloven § 24, stk. 1

Årsregnskabsloven § 154, stk. 1

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	08.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr.	28.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt	10.05.2017

Nævnets prøvelsesintensitet: hvor grænsen går mellem

§ 8 legalitetskontrol og skøn

Erhvervsankenævnets prøvelse i regnskabskontROLSager kan opdeles i tre lag med markant forskellig intensitet.

Fuld prøvelse – retsanvendelsen. Nævnet efterprøver selvstændigt, om lovens betingelser er opfyldt: om årsrapporten opfylder minimumskravene, om fravalgsbetingelserne i § 10 a var mødt, om et aktiv kunne indregnes efter [§ 33, stk. 1](#), om et lån var en sædvanlig forretningsmæssig disposition efter [selskabsloven § 212](#). Her fører nævnet sin egen argumentation, jf. fx [2016-12348](#), hvor nævnet lagde særlig vægt på, at selskabet ikke havde dokumenteret at have indgået tilsvarende aftaler med uafhængige tredjemænd.

Fuld prøvelse – sagsbehandlingen. Partshøring, officialprincip, begrundelse, habilitet og lighedsgrundsætning prøves intensivt, jf. [23/00159](#).

Tilbageholdende prøvelse – reaktionsvalget. Selve valget mellem påtale, berigtigelsespåbud, revisionspåbud og tilbagetrækning behandles som et skøn. Formuleringen i [24-05644](#) er repræsentativ: nævnet fandt efter en gennemgang af sagen, at fejlen var væsentlig, tiltrådte styrelsens begrundelse og fandt "herefter ikke grundlag for at tilsidesætte det skøn, Erhvervsstyrelsen havde udøvet".

At tilbageholdenheden ikke er absolut, viser to sager. I [2006-0008503](#) ophævede nævnets flertal tre af Fondsrådets fire pålægspunkter efter en selvstændig vurdering af, om fejlene kunne påvirke investorernes beslutninger. Og i [22/14131](#) ophævede nævnet en administrativ tilbageføring, fordi styrelsen ikke havde "fornødent grundlag" for at anvende undtagelsesbestemmelsen om åbenbar nullitet – en påmindelse om, at nævnet reelt efterprøver, om det faktiske grundlag bærer den valgte reaktion.

Nævnet afskærer omvendt prøvelse i to typetilfælde:

•

Bevispørgsmål hører under domstolene. I [2010-0022580](#) afviste nævnet en anpartshavers krav om, at styrelsen skulle kræve en ny årsrapport, fordi generalforsamlingen angiveligt aldrig var afholdt. Dirigentens underskrift er efter indberetningsreglerne dokumentation for behørig godkendelse, og styrelsen som registreringsmyndighed skal ikke foretage bevisbedømmelse; anfægtelse skal ske ved sag efter [selskabsloven § 109](#).

- **Ikke-aktuelle klagepunkter afvises.** I [2016-4118](#) var både offentliggørelsen af styrelsens afgørelse og aktindsigten allerede gennemført, da klagen blev behandlet; genstanden for rekursbehandlingen var dermed bortfaldet, og klagegebyret blev tilbagebetalt. Tilsvarende undlod nævnet i [22/14128](#) at tage stilling til berigtigelsespåbuddet, fordi selskabet under sagen selv havde indsendt en rettet og revideret årsrapport – men prøvede og stadfæstede revisionspåbuddet.

LOV	Selskabsloven § 109	Selskabsloven § 212	Årsregnskabsloven § 33, stk. 1	
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret			05.12.2025
	udskudt skatteaktiv			
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl			31.03.2023
	og manglende partshøring			
	Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om administrativ tilbageføring af			13.03.2023
	direktørfratræden ved ejerstrid			
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl			17.02.2023
	i årsrapport			
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om			10.05.2017
	revisionspligt			
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over regnskabskontrol og aktindsigt grundet manglende			29.11.2016
	aktualitet			
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af anmodning om ny årsrapport som følge af tvist om			29.03.2011
	generalforsamlingens gyldighed			
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Selskab delvist pålagt offentliggørelse af supplerende			12.06.2007
	information til årsrapport – kun udskudte skatteaktiver opretholdt			

Sagsgang ved Erhvervsankenævnet: klageadgang, opsættende virkning og tvangsopløsningstruslen

Klagesagens praktiske rammer har selvstændig betydning i denne sagstype, fordi et påbud typisk er ledsaget af en kort frist og en trussel om tvangsopløsning.

Klagen har som udgangspunkt ikke opsættende virkning. Erhvervsstyrelsen henviste i [18/03251](#) udtrykkeligt til, at det følger af lov om Erhvervsankenævnet, at en klage ikke har opsættende virkning, medmindre dette er fastsat ved lov. Nævnets formand kan dog konkret imødekomme en anmodning herom – det skete i [24-05644](#), hvor formanden tillagde klagen opsættende virkning ca. to måneder efter klagens indgivelse. I [18/03251](#) traf styrelsen selv en supplerende afgørelse om, at selskabet ikke ville blive oversendt til tvangsopløsning, så længe den sammenhængende klagesag verserede.

Fristerne er korte og skal beregnes korrekt. Efter [§ 161, stk. 2](#) fastsætter styrelsen en frist for efterlevelse. I [18/03251](#) havde styrelsen fastsat fristen til en helligdag i strid med [§ 153, stk. 5](#) og måtte korrigere ved en tillægsafgørelse. I [17/00340](#) blev en frugersfrist opretholdt over for et selskab med milliardbalance og aktiver i flere lande.

Manglende efterlevelse fører til skifteretten – og den beslutning kan ikke påklages. Efter [§ 162 a, stk. 1, nr. 3](#) kan styrelsen anmode skifteretten om at opløse virksomheden, hvis et påbud efter [§ 161, stk. 1, nr. 2](#) eller 3, ikke efterkommes. Både i [18/03251](#) og [17/00340](#) anførte styrelsen – uimodsagt – at beslutningen om oversendelse til skifteretten ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. I [17/00340](#) blev selskabet faktisk oversendt til tvangsopløsning under klagesagens behandling.

Sagsbehandlingstiden er lang. Fra styrelsens afgørelse til nævnets kendelse går typisk 1-2 år: i [24-05644](#) traf styrelsen afgørelse i maj 2024, og nævnet afgjorde sagen i december 2025; i [22/14128](#) og [22/14127](#) gik der ligeledes over et år. Kombineret med den manglende opsættende virkning betyder det, at mange virksomheder efterkommer påbuddet, mens klagesagen verserer – hvilket i sig selv kan gøre en del af klagen uaktuel, jf. [22/14128](#).

Klagegebyr. Nævnet opkræver et klagegebyr, som tilbagebetales ved afvisning, jf. [2016-4118](#).

Nævnets afgørelser er bindende for styrelsen. Til forskel fra visse private klagenævn træffer Erhvervsankenævnet bindende afgørelser i rekursform: nævnet stadfæster, ændrer, ophæver eller hjemviser. [23/00159](#) og [22/14131](#) viser, at ophævelse forekommer.

LOV

[Årsregnskabsloven § 153, stk. 5](#)[Årsregnskabsloven § 161, stk. 1-2](#)[Årsregnskabsloven § 162a, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant	16.05.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Ophævelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om administrativ tilbageføring af direktørfratræden ved ejerstrid	13.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport	17.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om berigtigelse af årsrapport revideret af ikke-generalforsamlingsgodkendt revisor	09.07.2019
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	30.08.2017
	Erhvervsankenævnet · Afvisning af klage over regnskabskontrol og aktindsigt grundet manglende aktualitet	29.11.2016

Sammenhæng med domstolspraksis: regnskabsmangler i

§ 10 erstatnings- og straffesager

Erhvervsankenævnets afgørelser om regnskabskontrol kan indbringes for domstolene, men i det gennemgåede materiale ses ingen dom fra Højesteret, landsretten eller byretten, der direkte prøver et påbud efter [årsregnskabsloven § 161](#) eller et revisionspålæg efter [§ 135 a, stk. 3](#). Domstolene møder derimod de samme regnskabs- og revisionsmangler i to andre spor: erstatningsansvaret og strafansvaret.

Erstatningssporet – ansvarsgrundlaget kan være til stede, men kausaliteten svigter. Højesteret frifandt i [Sag 87/2011 \(U-sagen om eHuset\)](#) to revisionsfirmaer for krav rejst af en bank og et konkursbo på grundlag af mangelfuld revision af årsregnskaber forud for konkursen: der var konstateret revisionsmangler, men

sagsøgerne kunne ikke godtgøre årsagsforbindelse mellem fejlene og tabet. Samme mønster i Vestre Landsrets dom i [BS-426/2011-VLR](#), hvor Finansiell Stabilitets krav på 275 mio. kr. mod en sparekasses tidligere direktør, bestyrelsesformand, næstformand samt to revisionsvirksomheder og to revisorer blev afvist – landsretten fandt ikke grundlag for ansvar hverken for den generelle drift eller for de konkrete engagementer.

I Østre Landsrets dom i [BS-15446/2020-OLR](#) (Hesalight A/S under konkurs) blev tre centrale ledelsesmedlemmer solidarisk dømt til at betale 200 mio. kr. for fundamentale svigt i ledelse, økonomistyring og kreditvurdering, mens **revisoren blev frifundet, fordi revisors fejl ikke havde ført til tabet**. Sagen er samtidig et eksempel på, at [årsregnskabsloven § 8](#) om ledelsens ansvar og [revisorloven § 16, stk. 1](#) om god revisorskik indgår side om side i domstolenes ansvarsbedømmelse – de samme normer, Erhvervsankenævnet påberåber sig i [23/07370](#).

At bevisførelsen om revisionskvalitet er tung, illustreres af Højesterets kendelse i [BS-35784/2024-HJR](#) i O.W. Bunker-komplekset, hvor landsretten efter flere års forgæves søgen efter habile og kvalificerede skønsmænd omgjorde tilladelsen til syn og skøn om god revisionsskik – og Højesteret stadfæstede.

Straffesporet. Overtrædelse af årsregnskabslovens materielle regnskabsbestemmelser straffes med bøde efter [§ 164, stk. 1](#), medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven, og [§ 164, stk. 7](#) fastsætter en 5-årig forældelsesfrist. I [SS-27529/2012-KBH](#) idømte Københavns Byret en direktør og eneanpartshaver betinget fængsel for særligt grove overtrædelser af regnskabs- og bogføringslovgivningen, hvor forholdet blev henført under [straffeloven § 302](#). Sagen viser den øvre ende af den skala, hvis nedre ende er styrelsens administrative påtale – og understreger forarbejdernes pointe om, at revisionspåbud efter [§ 135 a, stk. 3](#), som udgangspunkt er forbeholdt tilfælde, hvor der *ikke* er grundlag for en egentlig straffesag.

Revisorsporet. Endelig prøver domstolene revisorers disciplinæransvar. I [BS-11922/2023-OLR](#) stadfæstede Østre Landsret Revisornævnets kendelse om, at en revisor havde overtrådt uafhængighedsreglerne ved at revidere årsrapporter for et selskab, hvis bestyrelsesformand var revisorens medinvestor, og fandt ikke grundlag for at ændre bøden på 100.000 kr. Sagen illustrerer, at nævnsafgørelser på revisionsområdet faktisk indbringes for og prøves af domstolene – men også at domstolene her, ligesom Erhvervsankenævnet, viser tilbageholdenhed over for det specialiserede organs sanktionsudmåling. Revisors erstatnings- og disciplinæransvar behandles nærmere i [revisoransvar](#).

LOV	Revisorloven § 16, stk. 1	Straffeloven § 302, stk. 1	Årsregnskabsloven § 8
	Årsregnskabsloven § 164, stk. 1, 7		
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret stadfæster afvisning af syn og skøn i O.W. Bunker-erstatningssag pga. manglende kvalificerede skønsmænd		06.12.2024
	Højesteret · Revisorers erstatningsansvar ved mangelfulde årsregnskaber og spørgsmålet om årsagsforbindelse ved konkurs		05.02.2014
	Landsretten · Revisor idømt bøde for brud på uafhængighedsreglerne – landsret stadfæster Revisornævnets kendelse		02.01.2025
	Landsretten · Landsrettens dom i sag om erstatningsansvar i Hesalight A/S konkursbo		17.03.2023
	Landsretten · Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse		28.02.2020
	Byretten · Direktør idømt betinget fængsel for grov overtrædelse af bogføringsloven og årsregnskabsloven		25.01.2013
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring		08.12.2023

§ 11 Aktuel retstilstand og kommende ændringer

Retsgrundlaget er i de senere år blevet omstruktureret, og ældre kendelser skal læses med det for øje.

- **Fra § 135, stk. 7 til § 135 a, stk. 3.** Hjemlen til at fratage retten til at fravælge revision er flyttet til § 135 a, stk. 3. Nævnet gør selv opmærksom på sammenhængen, jf. 22/14128 og 24-05644. Bestemmelsen omfatter i dag udtrykkeligt også væsentlige fejl eller mangler konstateret ved kontrol efter [bøgføringsloven § 23](#). Hertil kommer to selvstændige fravalgsspærringer i § 135 a, stk. 1 (bødeforelæg eller dom for overtrædelse af selskabs-, regnskabs-, hvidvask- eller skatte- og afgiftslovgivningen) og § 135 a, stk. 2 (ledelsesmedlem med konkurskarantæne).
- **Skærpet revisionskrav i risikobrancher.** Efter § 135, stk. 5 skal en klasse B-virksomhed i en klassificeret risikobranche have en revisorerklæring om assistance eller en erklæring med sikkerhed, hvis nettoomsætningen i 2 på hinanden følgende år overstiger 5 mio. kr. – en regel, der udvider kredsen af virksomheder, hvor et revisorforhold overhovedet foreligger, og dermed også hvor problemstillingen fra 23/07370 kan opstå.
- **Digital straksafgørelse.** Kontrolsporet er delt i den automatiske kontrol ved indberetningen efter § 159 a, hvor styrelsen kan afvise en årsrapport ved digital straksafgørelse med den virkning, at dokumentet ikke offentliggøres, og den efterfølgende risikobaserede kontrol efter § 159 b, som de fleste af nævnets sager udspringer af.
- **Vedtagne, endnu ikke konsoliderede ændringer.** Ved lov nr. 729 af 1. september 2026 (- lov-nr-729-af-01-09-2026) ændres overskriften til årsregnskabslovens kapitel 20 til »Offentliggørelse m.v.«, og overskriften før § 154 til »Offentliggørelse af årsrapporter m.v.«, som konsekvens af en ny § 154 a om videresendelse til ESAP. Der ændres desuden konsekvensmæssigt i henvisningerne i § 159 b, stk. 1, nr. 6 og 7, til Erhvervsfondsloven og Erhvervsvirksomhedsloven. Ændringerne berører ikke tilbagetræknings- eller påbudshjemlens materielle indhold.

De underliggende indberetningsregler findes i [bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen](#), hvis § 2 fastslår ledelsens ubetingede ansvar og giver styrelsen adgang til i indtil 5 år at kræve dokumentation for, at regnskabsdokumentet er udarbejdet, eventuelt revideret, godkendt og indberettet i overensstemmelse med lovgivningen og vedtægterne, jf. [årsregnskabsloven § 160](#).

LOV	Bøgføringsloven § 23	Årsregnskabsloven § 135a, stk. 1-3	Årsregnskabsloven § 135, stk. 5
	Årsregnskabsloven § 159a, stk. 1	Årsregnskabsloven § 159b, stk. 1	Årsregnskabsloven § 160, stk. 1
PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv		
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring		
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport		
			05.12.2025
			08.12.2023
			17.02.2023

Sammenfatning: sådan afgøres en regnskabskontrolsag i

§ 12 Erhvervsankenævnet

Praksis kan sammenfattes i seks led.

1. Nævnet stadfæster som hovedregel. I det gennemgåede materiale stadfæstes langt de fleste påbud om berigtigelse og revision. Ophævelse forekommer i to situationer: ved væsentlige sagsbehandlingsfejl ([23/00159](#)) og ved en selvstændig væsentlighedsprøvelse, hvor fejlene ikke kunne påvirke regnskabsbrugerens beslutninger ([2006-0008503](#)).

2. Væsentlighed måles på balancen og på regnskabsbrugeren. Rammer fejlen en post, der udgør en betydelig andel af aktiverne eller egenkapitalen, er den væsentlig. Flere uvæsentlige fejl kan kumulere til en samlet væsentlig mangel ([22/14128](#)). Rent formelle noteudeladelser uden betydning for det økonomiske billede berettiger derimod ifølge forarbejderne ikke til at fratage fravalgsretten.

3. Bevisbyrden for aktivers værdi ligger hos virksomheden. Kravet er ikke sandsynliggørelse i almindelighed, men – ved skatteaktiver i nyligt tabsgivende virksomheder – *overbevisende dokumentation*: underskrevne kontrakter, realistiske og begrundede flerårige budgetter, dokumenteret betalingsevne hos debitor. Løse forventninger, etårige budgetter og efterfølgende indtrufne begivenheder er ikke nok ([2015-14671](#), [19/09056](#), [24-05644](#)).

4. Formalia omkring fravalg af revision håndhæves efter ordlyden. Manglende oplysning efter [§ 10 a](#) medfører revisionspligt uanset virksomhedens størrelse, ejerkreds eller faktiske generalforsamlingsbeslutning ([2011-0023581](#), [17/00340](#), [21/12022](#)).

5. Den forvaltningsretlige prøvelse er den reelle klagevej. Klagerens bedste chance ligger i processen: manglende partshøring, utilstrækkelig sagsoplysning, forudindtagethed. Men hjemvisning giver kun en ny chance, ikke et andet materielt resultat, jf. forløbet [23/00159](#) → [23/07370](#).

6. Proportionalitet er et reelt, men snævert argument. Forarbejderne til [§ 161](#) og til den tidligere [§ 135](#), stk. 7, forudsætter en gradueret reaktion efter overtrædelsens "art og grovhed", og [2006-0008503](#) viser, at nævnet kan skære et pålæg til. Men når fejlen først er kvalificeret som væsentlig, afviser nævnet konsekvent, at omkostningen ved tre års revision i sig selv gør reaktionen uproportional ([22/14128](#), [22/14115](#), [25/00183](#)).

For rådgivere er den praktiske konsekvens klar: kontrolsagen skal vindes hos Erhvervsstyrelsen, mens den er under oplysning – med fuldstændig, samtidig dokumentation for balancedagens forhold – og indsigelserne skal fremsættes så konkret og bilagsunderbygget, at styrelsen ikke kan træffe afgørelse uden at forholde sig til dem.

LOV

[Årsregnskabsloven § 10a, stk. 1](#)
[Årsregnskabsloven § 135a, stk. 3](#)
[Årsregnskabsloven § 161, stk. 1](#)

PRAKSIS	Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv	05.12.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi	10.07.2025
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	08.12.2023
	Erhvervsankenævnet · Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	31.03.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr.	28.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport	17.02.2023
	Erhvervsankenævnet · Krav om revision af årsrapport på grund af manglende oplysninger om fravalg i det foregående år	19.10.2022

Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver	04.03.2021
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	30.08.2017
Erhvervsankenævnet · Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver	04.07.2016
Erhvervsankenævnet · Selskab pålagt revision af årsrapport på grund af manglende oplysning om fravalg for det kommende regnskabsår	19.08.2011
Erhvervsankenævnet · Erhvervsankenævnet: Selskab delvist pålagt offentliggørelse af supplerende information til årsrapport – kun udskudte skatteaktiver opretholdt	12.06.2007

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Revisorloven § 16	stk. 1	Årsregnskabsloven § 11	stk. 1
Årsregnskabsloven § 135	stk. 1	Årsregnskabsloven § 135a	stk. 3
Årsregnskabsloven § 154	stk. 1	Årsregnskabsloven § 159	stk. 1
Årsregnskabsloven § 159b	stk. 1	Årsregnskabsloven § 161	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

30 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS			2
06.12.2024	Højesteret stadfæster afvisning af syn og skøn i O.W. Bunker-erstatningssag pga. manglende kvalificerede skønsmænd		7018-8428
05.02.2014	Revisorers erstatningsansvar ved mangelfulde årsregnskaber og spørgsmålet om årsagsforbindelse ved konkurs		87-2011- og-93-2011
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS			3
02.01.2025	Revisor idømt bøde for brud på uafhængighedsreglerne – landsret stadfæster Revisornævnets kendelse		10916-14050
17.03.2023	Landsrettens dom i sag om erstatningsansvar i Hesalight A/S konkursbo		2997-3547
28.02.2020	Dom om erstatningsansvar for tidligere ledelse og revisorer i Sparekasse		1289-1558
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS			1
25.01.2013	Direktør idømt betinget fængsel for grov overtrædelse af bogføringsloven og årsregnskabsloven		1512-1824
ERHVERVSANKENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS			23
05.12.2025	Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om ny årsrapport pga. udokumenteret udskudt skatteaktiv		24-05644

29.07.2025	Erhvervsstyrelsens henstilling om vedtægtsændringer var ikke en afgørelse – klage afvist af Erhvervsankenævnet	24-11844
10.07.2025	Stadfæstelse af påbud om revision og noteoplysninger for investeringsejendomme målt til dagsværdi	25/00183
08.12.2023	Stadfæstelse af påbud om revision og tilbagetrækning af årsrapport efter urigtig revisorerklæring	23/07370
16.05.2023	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport grundet manglende oplysning om virksomhedspant	22/14127
31.03.2023	Hjemvisning af sag om revisionspåbud grundet væsentlige sagsbehandlingsfejl og manglende partshøring	23/00159
13.03.2023	Ophævelse af Erhvervsstyrelsens beslutning om administrativ tilbageføring af direktørfratræden ved ejerstrid	22/14131
28.02.2023	Stadfæstelse af revisionspåbud til AA ApS som følge af ulovlige kapitalejerlån på 2,5 mio. kr.	22/14115
17.02.2023	Stadfæstelse af påbud om revision for ejendomsselskab grundet væsentlige fejl i årsrapport	22/14128
19.10.2022	Krav om revision af årsrapport på grund af manglende oplysninger om fravalg i det foregående år	21/12022
04.03.2021	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af årsrapport vedrørende tilgodehavender og udskudte skatteaktiver	19/09056
19.02.2021	Manglende oplysning om fravalg af revision i tidligere årsrapport medfører krav om revideret regnskab	20/12544
09.07.2019	Erhvervsankenævnet stadfæster påbud om berigtigelse af årsrapport revideret af ikke-generalforsamlingsgodkendt revisor	18/03251
30.08.2017	Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende overholdelse af oplysningskrav ved fravalg	17/00340
10.05.2017	Stadfæstelse af påbud om inddrivelse af ulovligt kapitalejerlån og pålæg om revisionspligt	2016-12348
29.11.2016	Afvisning af klage over regnskabskontrol og aktindsigt grundet manglende aktualitet	2016-4118
04.07.2016	Stadfæstelse af påbud om omgjort årsrapport og obligatorisk revision pga. manglende værdiansættelse af aktiver	2015-14671
11.06.2013	Stadfæstelse af påbud om berigtigelse af mangelfuld årsrapport for anpartsselskab	2013-0034160
21.05.2012	Stadfæstelse af påbud om revision grundet manglende oplysninger om fravalg i tidligere årsrapport	2011-0025370
19.08.2011	Selskab pålagt revision af årsrapport på grund af manglende oplysning om fravalg for det kommende regnskabsår	2011-0023581
29.03.2011	Afvisning af anmodning om ny årsrapport som følge af tvist om generalforsamlingens gyldighed	2010-0022580

12.06.2007	Erhvervsankenævnet: Selskab delvist pålagt offentliggørelse af supplerende information til årsrapport – kun udskudte skatteaktiver opretholdt	2006-0008503
18.08.2004	Erhvervsankenævnet afviser klage over vejledende udtalelse om ophævelse af frivillig likvidation – klagevejledning skaber ikke kompetence	03-223.014

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

1

04.12.2023	Twist om ankomsttidspunkt og tidsforbrug ved parkering i Aalborg	park-3547
------------	--	-----------